

ТРИМА ПЪВЦИ.

(Чехска приказка).

Дошли въ двора на единъ халифъ трима пъвци и почнали да пъятъ. И тъй чудно хубаво пъяли и тримата, тъй силно завладѣвали сърцата на слушателитъ, че никой не можелъ да каже, кой отъ тримата е най-искусенъ пъвецъ.

Халифътъ сжо се намиралъ въ затруднение — на кого отъ тримата да даде най-скажия си даръ. Всъки денъ пъвцитъ пъяли прѣдъ събрания народъ, но никой не можелъ да каже, кой пъе най-хубаво.

Узналъ халифътъ, че въ далечна пустиня живѣялъ осамотенъ мѫдрецъ, който самъ билъ голъмъ пъвецъ. Проводилъ халифътъ да доведатъ мѫдреца, за да рѣши той — кой отъ тримата пъвци е най-искусенъ.

И мѫдреца дошелъ. Народътъ го обсипалъ съ цвѣтя и му сторилъ пътъ къмъ халифа.

Махналъ съ рабка халифътъ, и всичко отихнало. Казалъ той на мѫдреца, защо го е повикалъ и заповѣдалъ на пъвцитъ да пъятъ.

Послушалъ мѫдреца, послушалъ, па казалъ: «Доста!» и се обрналъ къмъ халифа съ тѣзи думи:

— Безспорчо, и тримата пъвци сѫ голъми майстори.

Вие виждате, велики халифе, че първиятъ пъвецъ пъе и проси отъ Васъ остьръ мечъ, за да бѫде прѣвъ и въ биткитъ, както е прѣвъ въ пѣснитъ. Вториятъ очаква отъ Васъ конь-вихрогонъ, за да може да изпрѣвари слѣнцето прѣди изгрѣвъ, въ златнитъ му дворци да влѣзе и тамъ много злато да сдобие. А третиятъ искусенъ пъвецъ за хлѣбъ се моли: хлѣбъ иска той за двамата си прѣстарѣли другари и за бѣдния си малъкъ братъ, за да ослади послѣднитъ дни на бѣдните старци и да подкрѣпи живота на слабото дѣте.

— Стига! — казалъ халифътъ. — Сега добре раз-